

Kafkada Böceğe mi Dönüşsem

– GüneriYILDIZ · 26 Şubat 2013

KAFKA'DA BÖCEĞE Mİ DÖNÜŞSEM

Kova kova su verin
Değirmenim durmasın
Dönsün çarkım azıcık
Katran dökün dişlere
Yağlansın vıcık vıcık

Kuru yeller çıkmadan
Ve şimşekler çakmadan kurumuş kafalara
Ardından kemiklerim etinden ayrılmadan
Şişirerek üfleyin ciğerleri nefesle
Kovalayın akşamı karanlıklar çökmeden

Ah... Çoktan ölmüş bu âlem Toplanıp erdemiyle
Ve tevazu yok olmuş
İnce çizerken kalem
Garip kalmış ve solmuş
Kırlarda mahzun lâlem

En iyi kuş kargadır
Başka kuşu tanımam
Sabahları bal ve yağ akşamları yediğim
Mis gibi kaburgadır

Ben kristal bir kadeh
Zamanda vitrindeyim
Çok şükür ki bu arzda
En fazla derindeyim

Kan kokan çaputların

Üstünde uçup duran
Sinek mi olsam acep pek kararsız kaldım ya
Beyninde nemrutların
Büyük kinle beslenen

Bu arada
Aklına birden düşsem
Evlat hasreti ile hislenen
Her yerde ve seherde beni bana sorduran
Uzaklardan babama mektup yazıp yollasam
Ve ardından
Kafka'da
Böceğe mi dönüşsem

(01.01.2013 /Elazığ)
Güneri Yıldız